

ቀዳማይ ትእዛዝ

“አነ እየ ናትካ አምላኽ ብዙካይ ካልእ አምላኽ የልቦን” “ንእግዚአብሔር አምላኽካ ጥራሕ አምልኽ ነክኡ ንብሕቱ ጣራሕ አገልግል”።

አምልኮ እግዚአብሔር፡ ቀዳማይ ትእዛዝ ንእግዚአብሔር ነቲ እንኮ ሓቀኛን ሕያው ክነምልኽ ይእዘዘና፡ ብዝኾነ ካልእ ፍጡር ከይንትክኦ ኣብ ሕይወትናን ሕልናና ቦታ አምላኽ ብዝኾነ ካልእ ነገር ከይንትክኦ ይኸልክለና። ቤተ ክርስቲያን ከም እትርድኦን እተስተምህሮን ቀዳማይ ትእዛዝ ኣብ እምነትና ንሓቂ ክንኣምን ከምኡ ንዝኾነ ነዚ ሓቂ ዝጻረር ሕጊ ይኹን ካልእ ነገራት ክንጥንቀቕ ትደልየና። ደቂ ሰብ ንአምላኽ ብኻልእ ተኪእና እንኸእል ኢና። ብሃብቲ፡ ብዘሎና ባህርያዊ ፍልጠት፡ ብሓይልና፡ ብባዕልና እንረኽቦ ዝኾነ መንፈሳውን ግዙፋውን ነገራት ኣብ ቦታ አምላኽ ገርና ብዘይ አምላኽ ከም እንነብር ይገብረና። ኣብ ታሪኽ ነዚ ዝገልጹ ቡብእዋኑ ዝተፈላለዩ ንህላዌ አምላኽ ዝኸሕዱ ብደቂ ሰብ ተራእዮም። ቤተ ክርስቲያን ካብ ግጉይ ርድኢት ክንምለስ ኩሉ ጊዜ ትሕግዘና ተስተምህረና። ኻብቲ ብዙሕ ትምህርታ ሓደ ቀዳማይ ትእዛዝ ከመይ ከም እንርድኦ እዩ። ኣብ እምነት ክነብር እሞ ተኻፊልቲ ጸጋ አምላኽ ክንከውን ትምህረና። እምነት መሰረት ናይ ኩሉ ሕይወትና ዝንግዝ መገዲ እዩ።

ናይ እምነት ጸጋ ናይ ሞራል ጸጋ እዩ እዚ ኸኣ ካብ አምላኽ ጥራሕ ዝመሓላፍ ጸጋ እዩ። ንሱ ናይ ርትዒ ጸጋ ኣብ አምላኽ ገጹ ጥራሕ ዝወስድ እዩ። እዚ ጸጋ እዚ ኣብ ሕይወትና ኣድላዩ እዩ ምኽንያቱ ኣብ አምላኽ ገጹ ስለ ዘቕርበና። ናይ እምነት ጸጋ ንኹሎም ካልኦት ጸጋታት ኣብ ሓደ ጠርኒፉ ኣብ እግዚአብሔር ኣብቲ ዝፈጠረናን አምላኽ ክምእንፈልጦን እነመስግኖን ዝገበረና እዩ። ንእግዚአብሔር ብኣኽብሮት ክነምልኽ ይግብኣና ምኽንያቱ ንሱ ጥራሕ እዩ ፈጠሩና ካልእ ፈጣሪ የልቦን። ንሱ ምስኡ ዘሎና ርክብ ክነስተውዕለሉ እሞ ምስኡ ሓድነት ፈጠርና ክነብ ይደልየና፡ ናቱ ኣብ መንጎና ምህላዉ፡ ልዕልናኡን ዕብየቱን ክንቅበሎ እሞ ካብ ልብና ዝነቐለ ኣፍልጦኡ ክነርኢ ይሕግዘና። አምልኮ እግዚአብሔር ኣብ ግብሪ እነረእዮ **ብኣኽብሮት፡ ብጸሎትን ብመስዋዕትን** እዩ። ነዞም ሰለስተ ነገራት ብግቡእ ክንፍጽምም እንከሎና ምስ አምላኽ ኣሎና ማለት ሰለስቲኦም ብሓደ ክኸዱ ዝኸእሉ ንእግዚአብሔር ጥራሕ ዝግብኡ ነገራት መጋበሪ ድሕነትና እዮም፡ ንኦም ክንፍጽም ከሎና ንቀዳማይ ትእዛዝ ንፍጽም ኣሎና ማለት እዩ። ካብዚ ብምቕጻል ናይ ነፍስወከፎም ትርጉምን ርድኢት እምነትናን ንርኤ።

ኣኽብሮት “adoration”፡-

ኣኽብሮት ክንብል ከሎና ናይ እግዚአብሔር መውዳእታ ዘይብሉ ፍጽምናኡ ኣሚንካ ክብሪ አምልኮ ስግደት ምሃብ። አምልኮ ወይ ውዳሴ ክንብል ከሎና ናይ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊ ኩሎም ፍጡራት ዝለዓለ ምልክና ዘልኦ፡ ንሕና ብኹሉ ኣብ ትሕቲኡ ከምዝኾና ዝሕብር እዩ። ናይ አምላኽ ልዕልና ተረዲእና ዝለዓለ ኣኽብሮት ክነቕርብሉ እቲ ዝድለ ኣኽብሮት ኣብ ኩሉ እዋን ክነርኢ እንገብሮ ኣገባብ ናይ አምላኽ ዕብየት ይገልጽ። ምስ ናይ አምላኽ ኣኽብሮት ዝወዳደር ዝኾነ ኣኽብሮት ክህሉ ኣይግባእን። ንአምላኽ ክነኽብሮ ክንብል ከሎና ናይ ግዝኣት ናይ ምልኪ ዘይኮነ ናይ ፍቕሪ ኣብቲ ምንጪ ኩሉ ዝኾነ ሱታፌ ምርካብ እዩ። እቲ ክብሪ ንፍጡር እዩ ብዝያዳ ምኽንያቱ አምላኽ ዝነድሎ ዝውሰኹ ነገር የብሉን ንሕና ኢና እንኸብር ምስቲ ክኣል ኩሉ ሱታፌ እንረክብ። ቅዱስ ጴጥሮስ ኣብ ባህሪ አምላኽ ስለ እንጎተፍ ኣማልኽቲ ኮና ይብለና። “ካብቲ ንዓለም ኣበላሽይዋ ዘሎ ትምኒት ሥጋ ወጢእክም ተኻፊልቲ መለኮታዊ ባህርዩ ኾንኩም” 2ጴጥ 1:4።

ጸሎት፡

ጸሎት ምሉእ እምነት ገርና ብእምነት ብተስፋን ፍቕርን ምስ አምላኽ ርክብ ምግባር እዩ። ጸሎት ክንገብር ኣሎና ምኽንያቱ ንድሕነት ኣድላዩ ስለ ዝኾነ፡ አምላኽ ንህላዌኡ ክንፈልጥን ኣብኡ ምሉእ እምነት ክንገብርን ንዝሓለፈ ዝተሞህበና ጸጋ ክነመስግን፡ ብኃጢአትና ንዝበደልናዮ

ምሕረት ክንፋትት፥ ከምኡ ንኣናን ንኸማና ዝበሉን ዘድልየና ጸጋ ክህበና ከም መጋበር ርክብና እንጥቀመሉ ስለ ዝኾነ።

ክንጽሊ ከሎና ብምስትውዓልን ብምሉእ ኣኽብሮትን ክንጽሊ ማለት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ከምዘሎና ተረዲእና ክንጽሊ፥ ብመንፈስ ምስኡ ምሉእ መንፈሳዊ ውህደት ክህልውና ተስፋ ብምግባር ክንጽሊ ኣሎና። ክርስቶስ ኣብቲ ኣብ እምባ ዘስተምሃሮ ከመይ ገርና ክንጽሊ ከምዝግብአና ኣስተምሃሩና “**ኣህዛብ ብምብዛኅ ዘረብኦም ዚስምዑ እዩ ዝመስሎም እሞ ክትጽልዩ ከሎኹም ክንቱ ዘረባ ኣይተብዝሑ**” (ማቴ 6:7) ይብለና። ኣብ ጸሎት እቲ ቀንዲ ነገር ብውሽጥና ምስ ኣምላኽ ሓደ ኮና ምስ ምሉእ ኣእምሮን ልብን ክንውሃሃድ እንከሎና ኢና እንገብሮ።

ኩሉ ጊዜ ክንጽሊ ይግብአና ክንትንስእ ክንድቅስ ከሎና ኣብ መዓልቲ ኣብ ጊዜ መግቢ . . . ኩሉ ጊዜ ክንጽሊ ይግብአና። ኣብ ጊዜ ፈተና፥ ኣብ ጊዜ ተስፋ ቁርጻት ኣብ ዝኾነ እዋን ክንጽሊ ከሎና ኣምላኽ ምሳና ኣሎ። ኣብ ጊዜ ምጥርጣር ንሓደ ነገር ክንገብሮዶ ወይስ ክንፋድኅ ኣብ እንብለሉ እዋን ክንጽሊ ይግብአና። ብመደብ ኣብ ሕይወትና ጊዜ ወሲና ክንጽሊ ይግብአና። ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ኩሉ ጊዜ ክንጽሊ ይነግረና (ሉቃስ 21:36)። ብምሉእ ልብና እናጸለና ንፍቓድ ኣምላኽ ክንፍጽም ስንድዋት ኮና ክንጽሊ ይግብአና።

ኣብዚ ዓለም እንከሎና ምእንቲ ዝኾነ ብሕይወት ዝነብር ክንጽሊ ንኸእል። ምእንቲ ዝሞቱን ዘለዉን ወለድና ፈተውትና ጸላእትና . . . ክንጽሊ ንኸእል። ምእንቲ ኩላዊት ቤተ ክርስትያን ብፍላይ ምእንቲ መራሕቲ ቤተ ክርስትያን ምእንቲ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ኣቡናት፥ ካህናት ምእመናን ክንጽሊ ይግብአና።

መስዋዕቲ (Sacrifice):

መስዋዕቲ ሓደ ክቡር ነገር ምእንቲ ፍቕሪ ኣምላኽ ኢልካ እተቕርቦ እዩ። መስዋዕቲ ክነዕርግ ከሎና ቀዳማይ ትእዛዝ ምፍጻም እዩ ምኽንያቱ ነዚ ክንገብር ከሎና ናይ እግዚአብሔር ልዕልና ኣብኡ ዘሎና ጸግዕን ንገልጽ። እቲ ዝገበየ መስዋዕቲ እቲ ክርስቶስ ኣብ መስቀል ዘቕረቦ እዩ። **”ኣነ ንሕይወተይ በጃ ኣሕሊፈ ዝህባ መሊሰ እውን ዝወስዳ ስለ ዝኾንኩ ኣቦ የፍቕረኒ እዩ፥ ባዕለይ እየ በጃ ኣኅሊፈ ዝህባ እምበር ካባይ ዚወስዳስ ሓደ እኳ የልቦን፥ በጃ ኸኅልፋ፥ መሊሰውን ክወስዳ ሥልጣን ኣሎኒ፥ ነዚ ትእዛዝ እዚ ካብ ኣቦይ እየ ዝተቐበልክም”** (ዮሐ 10: 17~18)።

እግዚአብሔር ካባና ውሽጣውን ግዳማውን ዝኾነ መስዋዕቲ ክነቕርብ ይደሊ። ግዳማዊ መስዋዕቲ ንሓደ እንፈትዎ ነገር ክንስውአሉ እንከሎና። ውሽጣዊ መስዋዕቲ ከኣ ንሓደ ነገር ዋንነቱ ወይ ካብ ምጥቃሙ ደው ክንብል ወይ ክንፋድግ ከሎና ጥራሕ ዘይኮነ ኣብኡ ዘሎና ፍቕሪ ጭሪሽና ካብ ልብና ኣውጺእና ምእንቲ ኣምላኽ ክንፋድኅ ከሎና እዩ። ኩልና ንመስዋዕቲ ዝተዓደምና ኢና። **“እቲ ንሕይወቱ ዝፈትዋ ከጥፍኦ እዩ እቲ ንሕይወቱ ኣብዛ ዓለም እዚኣ ዚጸልኦ ግና ንዘለዓለም ሕይወት ኪሕልዋ እዩ። እቲ ዜገልግለኒ ዘበለ ይስዓበኒ፥ ኣብቲ ኣነ ዘለኸዎ እቲ ዘገልግለኒ ኸኣ ኣብኡ ኪህሉ እዩ። ነቲ ዜገልግለኒ ዘበለ ኸኣ ኣቦይ ኬኸብሮ እዩ”** (ዮሐ 12:25~26)። ንሕና ነቲ ክርስቶስ ዝገበሮ መስዋዕቲ ክንክተል ከሎና እቲ ዝለዓለ መስዋዕቲ ነዕርግ ከምኡ እሙናት ኣርድእቲ ንኸውን። እቲ ዝገበየ መስዋዕቲ ክተውፊ ክትስዋዕ ንኹሉ ኣወጊድካ ብምሉእ ልብኻን ሕልናኻን ንመስዋዕቲ እሺ ምባል እዩ። ንእግዚአብሔር ክተሓገስ ኢልካ ንኹሉ ዘሎካ ወይ ዘሓገስካ ኢልካ ብድላይካ ምሕዳግ ዝገበየ መስዋዕቲ እዩ። ሰብ ንኣምላኽ መስዋዕቲ ከዕርኅ ዝግብኦ እንተ ዘየዕረገ ኃጢአት ይገብር። ንእግዚአብሔር ኣብ ትሕትና ዝተመስረተ ጸሎትን መስዋዕትን ክነዕርገሉ ይግብኦ እዩ።

ቀዳማይ ትእዛዝ እንታይ ከይንገብር ይኸልክለና:

እተን ቀዳሞት ኃጢአት ንቀዳማይ ትእዛዝ ዘፍርሳ ክልተ ዓይነት እየን።

- 1. **ንሓደ ፍጡር ካብ ተፈጥርኡ ንላዕሊ ክንርእዮ ክሎና።** ከም ጥንቆላ (superstition)፥ ንሓደ ነገር ካብ ተፈጥርኡ ንላዕሊ ምኽባሩ (vain observance)፥ አምልኾ ጣዖት (idolatry) ዘጠቓለለ እዩ።

ጥንቆላ፡ ኣብ ሓቂ ዘይኮነ ነገራት ተመርኩስካ ንአምላኽ ብኻልእ ተኪእካ አምላኽ ምቕራብ እዩ። ግ.ሓ. 14፡8~18 ብዛዕባ ጳውሎስን በርናባስን ንሓደ እግሩ መልቢሱ ዝተወልደ ሰብአይ ብተአምራት ምስአሕወይዎ አምላኽቲ ኢሎም ከምልኽዎም ምስ ደልዩ ጳውሎስ አንቱም ሰባት ስለምንታይ ከምዚ ትገብሩና ንሕና ካብ እዚ ከንቱ ነገር እዚ ናብቲ ንሰማይን ምድርን ዝፈጠረ አምላኽ ተመለሱ ኢልና እንሰብከልኩም ዘሎና ከማታትኩም መወቲ ሰብ ኣና” እናበለ መስዋዕቲ ከየቕርቡሎም ከልከልዎም ዝብል ነንብብ። እቶም ሰባት ንጳውሎስን በርናባስን ከም አማልኽቲ ስለ ዝረአይዎም ከምልኽዎም ደልዮም፥ እዚ ንአምላኽ ብሰብ ከማና ምትክኡ እዩ። ኣብ ሕይወት ሰባት ንአምላኽ ብኻልእ ነገር ምትክኡ ዝውቱር እዩ።

በዚ ጊዜና ምእንቲ ገንዘብን ምእንቲ ሽመትን ንሰብ ዘምልኹ፥ ምእንቲ ከምሓደሩ ሃይማኖቶም ዚኸሕዱ ንሰብ ብሓሶት ዝቐትሉ ግፍዒ ዚፍጽሙ፥ መምልኽቲ ጣዖት ይብሃሉ።

ንጠንቆልቲ ንፍቕራ፥ ንቡዳ፥ ንደብተራ፥ ንብዓል ከርበ ወይ ዛር ንጠቢብ ወይ ነንጠረይና የሕምሙ ይቐትሉ ወይ ይምሕሩ እዮም ኢልካ ምእማን ንሰብ ክእለት አምላኽ ምሃብ ስለ ዝኾነ አምላኽ ጣዖት እዩ። ነዚ መረድኢ ዝኾነና ብሞት ክልተ ጠበብቲ ዝተገብረ መልቀስ ንሰማዕ፥ “ደቀቦይ ደበሳይ እዮም ክልተ መዘና፥ አእዳዎም አእጋሮም ከምዚ ናታትና፥ ብዘመን ብልቱግ ብኸፋእ ጠመና፥ ንሳቶም ደአ ተሰዱ ቅድመና፥ ዝብኢ ኮይኖም ሰብ ይኹ ይብሉና፥ ዓርኪ ሕሩም ሓንቲኳ ነይረአና፥ ናብራ አዳም ደአ ኮይኑ ወትሩ ዕሳልና ደቂ አዳም እዮም ዝሞቱ ከማና ድንቁርና እንድዩ ነዚ ኩሉ ዘእተወልና” (ካብ መጽሓፍ ኣባ ያዕቆብ ገብረሱስ ዝናን ተረትን ምሳሌን)።

እግዚአብሔር ንደቂ እስራኤል ኣብ ምድሪ ተስፋ ምስ አተወ ካብ ጥንቆላ ኣብ ከባቢአም ዝዝውተር ዝነበረ ከጠንቐቐም እንከሎ ከምዚ ይብሎም፡ “ካባኻትኩም ወዱ ወይ ንሉ ዜውድቕ ወይ ብደመናን ብተመንን ዚጥንቁል ወይ አስማተይና ወይ እናተራገመ ንምናፍስቲ ዚሓትት ወይ ንጠንቐሊ ወይ ንምወታት ዚሓትት አይረኽብ” (ዘዳ 18፡ 10~11)።

ኣብ ልማድ ህዝብና ዓርበ ሮቡዕ ወይ ሓደ ውሱን መዓልቲ ዚገይሽ ሰብ ድንገት ይረኽቦ እዩ፥ ወይ መንገዱ አቋሪጹ ዝሓልፍ እንስሳ ናይ ድንገት ፋል እዩ፥ ኢልካ ምእማን። ካብ ዓይኒ ንሀባይ ክትድገን ኢልካ ክታብ ወይ ሽንፋእ ኣብ ክሳድ ምእሳር መጽሓፍ ልፋፌ የድገን ወይ ይጎድእ ኢልካ ምእማን፥ ከምኡ እውን ኣብ አፍ ገዛ ዝተደፍነ ጭራ ወይ ሡርሙር ጉድአት የኸትል እዩ ኢልካ ምግማት ብአኡ ምኽንያት ናብ ጠንቐሊ ምኻድ ኣብ አምላኽ እምነት ምግዳል እዩ።

ናይ ሓሶት አኽብሮት፡ ነቲ እግዚአብሔር ጥራሕ ክገብሮ ዝኸእል ካልኣት ፍጡራት ሰይጣን ወይ ሰብ ክገብሮ እዩ ኢልካ ምምላኽ። ንኣብነት ናይ ጥንቆላ ግብሪ ወይ ብሰይጣናዊ መገዲ ዝግበር ነገራት ንአኣቶም ምምላኽ። ኣብዚ ኣብ ሸኻት ኣብ ደባትር ከምኡ ካልኣት ንጥንቁል ኣብ ዝብሉ ከድካ ኣብ ቦታ አምላኽ ገርካ ምርአዮም የስምዕ። ሰብ ከማና ከለዉ ፍሉይት ገርካ ምርአይ ናይ ሓሶት አማልኽቲ ምምላኽ እዩ።

አምልኾ ጣዖት፡ ንማንም ፍጡር ንአምላኽ ጥራሕ ዝግባእ አምልኾ ምሃብ። “ናብታ እግዚአብሔር አምላኽኩም ዚህበኩም ምድሪ ምስ አቶኹም ነቲ እቶም ህዝብታት ዚገብርዎ ጽዩፍ ነገራት ከይትለምዱ ተጠንቀቑ.. እዚ ነገር እዚ ዝገብር ኩሉ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ፍንፋን እዩ” (ዘዳግ 18-9’12)።

2. **ምኽሓድ ወይ ንአምላኽ ክንገብሮ ዝግብአና ዘይምግባር ንቀዳማይ ትእዛዝ ከምነፍርስ ይገብረና።** ዘይሃይማኖታዊ ምዃን እዚ ንኽብሪ አምላኽ የዋርድ። ሰብ ንአምላኽ ክመስል ምስኡ ቀጻሊ ርክብ ክህልዎ እዩ ምኽንያት ተፈጥሮኡ። እንተኾነ ጋሻ ነገር አእትዩ ንቦታ አምላኽ ብኻልእ ስለ ዝትክኦ ካብ አምላኽ ተፈልዩ ይነብር። ነቲ ክንስዕቦ ንሱ ባዕሉ ዝሃበና ትእዛዝ ብኸምዚ ዝስዕብ ገርና ነፍርሶ።

ንአምላኽ ምፍታን፡ ንእግዚአብሔር ንኹሉ ይፈልጥዶ እዩ ኢላካ ብሓሳብ ወይ ብግብሪ ምፍታን፡ ከምኡ ከአልኩሉ ድዩ? ይምሕርድዩ? ኢልካ ንአምላኽ ምፍታን ምጥርጣርን። ንኣብነት ንሓደ ሰብ ኣብ ሓደ ሞት ዘብጽሕ ነገር ክገብር እንከሎ እስከ እግዚአብሔር ብተአምራት እንተ አድጋኖ ኢልካ ምፍታን። ንግብሪ እግዚአብሔር ኣብ ጥርጥር ምእታው ንአምላኽ ምኽሓድ እዩ። ከምቲ ሰይጣን ንኢየሱስ ክፍትኖ እንከሎ እስከ እዚ ግበር ወዲ አምላኽ ምዃንካ ክፈልጥ ዝበሎ እዩ (ማቴ 4፡1~11)።

ምርኻስ፡ ሰብ፣ ቦታ፣ ወይ አቕሓ፣ ንእግዚአብሔር ጥራሕ ዝተወፈየ ምርኻስ ንቀዳማይ ትእዛዝ ምፍራስ እዩ። ንካህን ንዝኾነ ኣብ አገልግሎት አምላኽ ንዘሎ ምድፋር ወይ ምዕማጽ ነቲ ለቢስዎ ዘሎ ምድፋር ስለ ዝኾነ ምርኻስ እዩ። በዚ እዩ ኣብ ሃገርና ንቤተ ክህነት ዘይደፍሩ። ንአገልግሎት አምላኽ ዝውዕሊ አቕሓት ከይነራኽስ ክንጥንቀቕ ይግባእ። ንዋዩ ቅዱሳን ምርኻስ ኣብ አምላኽ ምድፋር የብጽሓና ስለዚ ዝግብኡም ክብሪ ክንህብ ይግብአና።

Simony ኣብቲ ኣብ ግ.ሓ. 8፡9~24 ዘሎ መሰረት ዝተሰምየ እዩ። ሲሞን ዝብሃል ብገንዘብ ነቲ ሓዋርያት ዝገብርዎ ዝነበሩ ተአምራት ክገብር ክገዝኦ ስለ ዝሓተተ ቅ.ጴጥሮስ ገንቶ። ንጸጋ አምላኽ ብመልክዕ ገንዘብ ምርአዩ ንቀዳማይ ትእዛዝ ከም እነፍርስ ይገብረና።

ናይ ዘመና አምልኻ ጣዖት፡

አብዚ ዘመና ኣብ ናይ ሓሶት አማልኽቲ ምምላኽ ዝውቱር እዩ። ንአምላኽ በዚ ዘሎናዮ ናይ ዘመና ተክኖሎጂ ክትካእ ንርእዮ። ሃይማኖት ከም ድሑር ባህሊ ተራእዩ ሓደ ብእምነት ጽኑዕ እንተ ኾነ ከም ዘይፈልጥ ዘይማዕበለ አኽራሪ ዝብል አስማት ተዋሂብዎ ንርኢ። ንኣብነት ዓለማውነት “Secularism” ኣብዚ ዓለም እዚ ጥራሕ እዩ እቲ ጽቡቕ ነገር ዝርከብ ኢልካ ምእማን፣ ልዕሊ እዚ እንርእዮ ዘሎና ካልእ የሎን ኢልካ ልብኻ ቀልብኻ ኣብ ናይ ዓለም ነገር ጥራሕ ምግባር። “hedonism” ኣብ ሕይወት ሓጎስ ምቕት ጥራሕ እዩ እቲ ዝበለጸ ኢሉ ዝአምን “ንብላዕ ንተሓጎስ” ጥራሕ ዝብል እምነት። “communism” ንህላዌ አምላኽ ዝኽሕድ ናይ ደቂ ሰብ ፍጹም ሓጎስ ኣብ ደርቢ አሎቦ ሕብረተሰብ ክፍጠር እንከሎ ጥራሕ እዩ ዝርከብ ኢሉ ዝአምን ፍልስፍና። እዚአምን ካልእን ናይ ዘመና አምላኻ ጣዖት ክንብሎም ንኽእል።

ንቅዱሳንን መላእኽትን ምኽባር፡

ንፍጡርን ዝኸማና ምምላኽ ጣዖት እንተ ደአ ኮይኑ ከመይ ኬይና ደአ ንሕና ንመላእኽትን ንቅዱሳንን እነኽብሮም።

ንመላእኽትን ቅዱሳንን እነኽብሮም ፈተውቲ እግዚአብሔርን ሰብ ሞያ ከም ምዃኖም ካብኡ ክብሪ ስለ ዝተቐበሉ ኢና እንኽብሮም እምበር እቲ ንአምላኽ ዝግባእ ክብሪ አይንህቦምን ኢና። ንሕና ንመላእኽትን ቅዱሳንን እነኽብሮም ንአምላኽ በነባብራ ሕይወቶምን ጽቡቕ ግብሮምን ስለ ዘኸበሩዎን ንጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከአ ስለ ዝመስከሩሉን ብመንፈስ ጀጋኑ ፈተውቲ እግዚአብሔር ስለ ዝኾኑን ኢና። “እቲ ንአይ ዜገልግለኒ ነቦይ የኽብሮ እዩ” (ዮሐ 12፡26)። **ንመላእኽትን ቅዱሳንን ነኽብሮም እምበር አይነምልኹምን ኢና።** ኣብ እዋን ፍልሰታ ነታ ካብ ኩሎም ፍጡራት እትዓቢ ንወላዲተ አምላክ “ላቲ ክብር ወስብሓት ወለወልዳ አምልኮ ወስግደት” እናበለና ንምህለል።

እግዚአብሔር ልመና ቅዱሳን ይሰምዕ እዩ ብፍላይ ናይ አዲኡ። አብ ግ.ሐ. 5:15 ከም እነንብቦ እግዚአብሔር ብቅዱሳን ከምዝገዱ ንርኢ። “ዲጥሮስ ክሓልፍ እንከሎ ጽላሎቱ ምእንቲ ኪወድቆም እሞ ክሓውዩ ሕዝቢ ንሕሙማቶም አብ ዓራትን አብ ቃራትን ተሸኪሞም ናብ ቅርጻት ዓዲ የምጽእዎም ብኡንብኡ እውን ይሓውዩ ነበሩ” ዝብል ነንብብ። ቅዱስ ጳውሎስ እውን ብብዓይነቱ ተአምራታት ይገብር ከምዝነበረ ከምኡ አብ ግ.ሐ 19:11~12 “ብብዓይነቱ ተአምራት ይገብር ነበረ መአረምያኡ ወይ ክዳኑ ካብ ዝባኑ ወሲዶም አብ ሕሙማት የንብሩዎ እሞ ካብ ሕማሞም ይሓውዩ። ርኹሳት መናፍስቲ እውን ይወጽኡሎም ነበሩ” ዝብል ነንብብ። ቅዱሳን አብዚ ምድሪ እዚ ከለዉ እኳ ንአመንቲ ዘማልዱ ዝነበሩስ አብ ሰማይ ኮይኖም ግዳ ነቲ ኩሉ ናይ ሰብ ጭንቅን ፈተናን እናረአዩ ብዝበለጸ መገዲ ከምዝሕግዙ ፍሉጥ እዩ። **ናይ ጎ.ኢ.ክ.ገ ናይ ቅዱሳንን ቅርያት ምስሊ ስእሊ መስቀል ከነኸብሮም ክንልምናምን ግቡእ ድዩ።** ዝኸሪ መተሓሰቢ ከም ምዃኖም ጥራሕ ደኦ ኢና እነኸብሮም እምበር ክሰምዩናን ክርእዩናን ዘይኸእሉ ስለ ዝኾኑ ክንሰገደሎም ከነምልኹም ክንልምናም ግቡእ አይኮነን።

ቅርያት ካብ ሬሳ ቅዱሳን ዝተረፈ ዓጽሚ ወይ ክዳን ዝተቀመሉ ዝነበሩ አቕሓ እዩ። ቅርያት አብ ማእከል ምእመናን ካብ ቀዳማይ ክፍለ ዘመን ኪኸብር ጀመረ። ነዚ አኸብሮ እምብኦር አምልኮ ወይ ስግደት እይግበረሉን እዩ። እዚ ናይ ቅርያት አኸብሮ ኪገርመና አይግባእን። ኤላሳዕ ነቢይ ብመንጠለና ኤልያስ ንማይ ዮርዳኖስ ምስ ተንከፎ እቲ ማይ አብ ክልተ ተመቐሉ አሕለፎ (2ዘነገስት 2:14)። ሙሴ ብበትሩ ክንደይ ተአምራት ገበረ፤ ንሓደ ዝሞተ ሰብአይ አብቲ ሬሳ ኤልሳዕ ነብይ ዘለዎ ጉድጓድ ምስ መለስዎ ካብ ምዉታን ተንሥኤ (2ዘነገስት 13:21)። እታ ደም ዝፈሳ ዝነበረት ሰብይቲ ጫፍ ክዳን ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ተንኪፋ ሓወየት (ማቴ 9:20)። ክዳን ኢየሱስ ብምትንካፍ ብዙኃት ካብ ሕማሞም ሓወዩ (ማቴ 14:36) ይብል።

እግዚአብሔር ንደቂ እስራኤል ከምቲ ናይ ግብፃውያን ንምስሊ ከም አምላኽ ከየምልኹ እዩ ዝኸለክሎም እምበር ንኡነተይና አምላኽ መተሓሰብን መዘኻኸርን ዚኸውን ምልክት አይከልከሎምን። ከምቲ ንአምላኽ አብ አእምሮና ስኢልና ብውሽጢ ልብና እነምልኹን እንሰገደሉን ብግዙፍ ንመዘኻኸሪ ኃገዝ ኪኾነና ክንተቀመሉ አይከልከለን። አብ ቅዱስ መጽሓፍ እምብኦር ብዙሕ ብግዙፍ መገዲ ንአምላኽ ከዘኻኸረና ከምዝተገብረ ነንብብ። አብ ዘጽ 25:10 እግዚአብሔር ብግዙፍ መገዲ ምእንቲ ክገልጽ ታቦተ ኪዳንን ንኡሉ መገደሪ ዚኸውን ድንኳንን ኪሠርሑ ንሙሴ አዘዞ ዝብል ነንብብ። አብኡ አብ ልዕሊ ታቦተ ኪዳን አኸናፎም ዘርጊሑም ዘጽልሉ ክልተ ምስሊ ኪሩቤል ነበሩ ይብል (ዘጽ 25:20)። ስለዚ እግዚአብሔር ንኡነተኛ አምላኽ መተሓሰቢ ዚኸውን ምልክት ምግባር ከምዘይጸልእ ንርዳእ፤ ሕዝቢ እስራኤል ብመርዛማት አትማን ምስተነኸሱ ንሙሴ በስራዚ ምስሊ ተመን ሠሪሑ አብ ማእከል ሰፈር እቲ ህዝቢ ክተኸሎ እግዚአብሔር አዘዞ፤ ሽዑ ሕዝቢ በትማን ተነኺሶም ነቲ ምስሊ ዘዝጠመትዎ ይሓውዩ ነበሩ (ኦሪ ዘኵል 21:9)።

ምልክት መስቀል ካብ መጀምርያ ክርስትና ምልክት ድኅነት ከም ዝኾነ ንርኢ። ቅዱስ ቍርባን ክሰርዓሎም እንከሎ እዚ ስጋይ እዩ እዚ ደመይ እዩ እናበለ ሃቦም። እዚ ኹሉ እግዚአብሔር ብግዙፍ ነገር ክቐርበና ክዛረበና ከምዝደሊ ንርዳእ። ግዙፍ ነገራት አየድልዩን እዩም ኢልካ ንእግዚአብሔር ብቐጥታ ክረኽቦ እኸእል እዩ ኢልካ ነቲ አብ ባህልን ልምድን ክርስትና ንዘመናት ዝጸንሑ ምሕዳግ ንሓቂ ዘይምቐባል እዩ። አብዚ ቀዳማይ ትእዛዝ ዝምብኦር አፍልጦና ብሩህ ክኸውን ይግባእ። እግዚአብሔር ትእዛዛቱ ክህብ እንከሎ ደቂሰብ በቲ ዝርድእዎ ገሩ እዩ ገሊጽዎ። ንቀዳማይ ትእዛዝ ክንርዳእ ንአምላኽ ክንቀርቦ ክነፍቅሮ በቲ ዘሎና ዓቕሚ አፍልጦና ክንፈልጦ ይግብኣና። ንሱ ፈጣሪና ስለ ዝኾነ ብዝኾነ ነገር ክትካእ ወይ ንኡሉ ሓዲግና አብ ካልእ ክንከይድ አይግባእን። ሰብ አብ አምላኽ ክኸውን እንከሎ ጥራሕ እዩ ምልክት ዝረክብ። ኢየሱስ ሎሚ እውን “ከምቲ ኣነ ትእዛዝ አቦይ ሓልዩ አብ ፍቕሩ ጸኒዔ ዝነበር ዘሎኹ ንስኻትኩም ከኣ ትእዛዘይ እንተደኣ ሓሊኹም አብ ፍቕሪይ ጸኒዕኩም ክትነብሩ ኢኻትኩም” (ዮሐ 15:10) ይብላና።

ንምፍጻም ትእዛዛቱ ባዕሉ ውሃቢ ትእዛዛት አምላኽ ዕለት ዕለት ጸግኡ ይዓድለና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ